

[Birthe Rønn Hornbech]

konkrete forslag til ændring af budgetproceduren, så det hele bliver meget lettere.

Ministeren har i sin redegørelse nævnt nye indsatsområder. Jeg vil gerne pege på det begreb, der er nævnt, den grønne revolution. Jeg tror virkelig, at der er store muligheder for dansk forskning her, og det lægger vi i Venstre megen vægt på.

Endelig skal jeg tilslutte mig det, der er sagt om de nye samarbejdsformer, forskerparker og den slags. Jeg vil godt her takke ordføreren for forespørgerne vedrørende de næste dagsordenspunkter, hr. Rahbæk Møller, der som formand for forskningsudvalget har planlagt glimrende møder, hvor vi har kunnet udveksle tanker med forskere og fået oplysninger om forskerparker og iværksættercentre. Det er noget, vi lægger megen vægt på i Venstre.

Vi hilser med tilfredshed, at firkloverregeringen, siden den tiltrådte, har arbejdet på at forbedre vilkårene for forskningen. Men vi skal videre; det er nødvendigt at fortsætte denne linje, hvis vi skal kunne honorere morgendagens krav til det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Den første runde drejer sig jo i høj grad om vores kvalitative ønsker.

Jeg hæftede mig ved en enkelt ting, nemlig at fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at forskningen har flere midler end i nogen tidligere regerings tid. Jeg har nævnt, at der er problemer med at fremskaffe tal, men de tal, vi har kunnet finde frem, viser, at i 1982 var den offentlige sektors forskningsandel 0,53 pct. Sidste år var den offentlige sektors forskningsandel 0,46 pct., dvs. der er sket et fald. Tallene stammer fra en norsk publikation, »Forskningspolitik i Norden«, og de står på side 27 øverst – af hensyn til de embedsmænd, der siden skal checke det.

Det andet, jeg vil trække frem, er den samlede forsknings- og udviklingsindsats i Danmark. Her refererer jeg til nogle tal fra Forskningssekretariatet. I 1982 var, så vidt vi kan finde frem og regne os til, den samlede indsats 1,3 pct., og i 1985, sidste år, 0,97 pct.

Så mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech skal være: hvorfra stammer Venstres tal for den stigende forskningsindsats: er de målt i forhold til bruttonationalproduk-

tet eller målt i forhold til det offentlige indsats?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg mener bestemt, at jeg sagde i kroner og øre, men i øvrigt holder jeg mig til den redegørelse, der er afgivet af ministeren.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal takke for fru Birthe Rønn Hornbechs venlige ord.

Ifølge denne redegørelse ser alt jo rosenrødt ud for dansk forskning. Allerede på forsiden er angivet en kurve, der viser en markant forøgelse af forskningsindsatsen i de senere år, og stort set alle politiske partier taler endda om at fordoble den danske forskningsindsats over en årrække, så der burde være grund til lutter optimisme blandt forskerne. Men når man bevæger sig rundt på forskningsinstitutionerne, er det langtfra optimisme, der præger billedet. Tværtimod er det mismod og desperation, der møder én.

Der er mange grunde til dette misforhold mellem ministerens skønmaleri og forholdene, som forskerne oplever dem. En af dem er, at ministerens kurver i betydeligt omfang bygger på ren talmagi. Universiteterne og de højere læreanstalter varetager både forskning og undervisning, og fordelingen af lærernes arbejdstid mellem de to aktiviteter vurderes administrativt ved at fastsætte den såkaldte SL-ratio. Ved at skrue på den knap kan ministeriet derfor få det til at se ud, som om antallet af forskningsårsværker er forøget, uden at der i øvrigt er sket nogen forøgelse af forskningen. I ekstreme tilfælde kan en institution opleve at få godskrevet flere forskningsårsværk, selv om antallet af studerende er steget og antallet af forskere er faldet.

Dertil kommer, at de hårde adgangsbe- grænsninger på en række studier har medført afskedigelsestrusler, og optimismen præger nu engang ikke en institution, der skal fyre medarbejdere, uanset hvad begrundelsen for fyringerne er.

Selv om det faldende studenterantal og dermed den faldende undervisningsbyrde formelt kan medføre en forøgelse af forskningsandelen, kan resultatet meget vel være en reel formindskelse af nytænkningen, fordi